

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY E05b 67/10

Nr 2653.

Kl. 68 a 103.

Stanisław Szepietowski
(Warszawa, Polska).

Kłódka.

Zgłoszono 1 grudnia 1921 r.

Udzielono 31 lipca 1925 r.

Pierwszym warunkiem, jakiemu winien odpowiadać dobry zamek lub kłódka, jest to, aby je można było otworzyć tylko jednym kluczem i osoba niepowołana nie mogła dobrać klucza. Osiąga się to przez zastosowanie pewnej ilości zatrzymów z różnymi wycięciami, do których musi być zastosowany dany klucz. Im więcej różnorodnych kombinacji zatrzymów i ich wykroi w danym systemie kłódek praktycznie osiągnąć można, tem system ich jest lepszy.

W kłódkach wykonanych zgodnie z wynalazkiem niezamiennosć kluczy została osiągnięta w bardzo wysokim stopniu. Kłódka tego systemu przedstawiona jest na załączonym rysunku, na

fig. 1 — w przekroju podłużnym, na

fig. 2 — w widoku z przodu,

fig. 3 — w przekroju poprzecznym pionowym i

fig. 4 — w takim że przekroju poziomym.

Kłódka składa się z cylindrycznej skrzynki a z dziurką od klucza a^1 , pałaka b wsuwanego w skrzynkę i posiadającego wycięcia b^1 i b^2 oraz występ b^3 ; pałak b porusza się wewnątrz skrzynki w wodzidle c do wysokości którego może się tylko podnieść występ b^3 , przez co pałak b nie może wysunąć się dalej.

Na tylnej wewnętrznej ścianie skrzynki a pomiędzy trzpieniami prowadnemi d^1 , d^2 , d^3 umieszczony jest rygiel R o trzech płaskich skierowanych kuprzodowiskrzynki występach r^1 , r^2 , r^3 . Dwa pierwsze z nich przy przesunięciu rygla wchodzi w wycięcia ucha b^1 i b^2 . W dolnej części rygla R

zrobione jest wycięcie, w które wchodzi koniec klucza K , obracającego się na osi O , umocowanej w tylnej ścianie skrzynki a . Na ryglu R są umieszczone zatrzymy f w liczbie 5 ze sprężynkami, opierającymi się o trzpień g i przyciskającymi zatrzym do występu rygla r^3 . Zatrzymy te różnią się między sobą wymiarami dolnej części: mianowicie dolna ich krawędź znajduje się w znacznej odległości od osi O ; są one tak obliczone, że przy przekręceniu klucza mogą się podnieść o tyle, że występ rygla r^3 może się przesunąć w prawo w głąb zatrzymów.

Działanie kłódki jest następujące: włożwszy klucz K w otwór a^1 pokręca się go — wtedy najpierw ząbkowana bródka klucza podnosi zatrzymy, ustawiając je tak, że wycięcia w nich zrobione znajdują się na jednej wysokości, mianowicie na wysokości występu r^3 rygla R , następnie końcem swym przesuwa rygiel R wprowadzając występ jego r^3 w wycięcia zatrzymów i wysuwając występy r^1 i r^2 z wykroi ucha b . Po takim obrocie klucza kłódka jest otwarta i pałak b można wysunąć ku górze. Opuuszczając pałak w skrzynkę a zpowrotem i przekręcając klucz K w odwrotną stronę, kłódkę się zamyka.

W opisanej kłódce oś O , na której obraca się klucz, jest umieszczoną bliżej osi obrotu zatrzymów niż wycięcie r^3 rygla w krańcowem położeniu. Skutkiem tego przy

obrocie klucza o pewien kąt końce zatrzymów f zataczają znacznie większy łuk, niż w tym wypadku, gdyby oś O znajdowała się bliżej występu r^3 .

Pozwala to wobec większego skoku zatrzymów wyciąć dokładniej, co do położenia w odpowiednim miejscu, w nich szczylinę, w którą wsuwa się występ r^3 rygla R . Dzięki temu ulepszeniu można wykonać bardzo znaczną ilość kłódek jednego typu i klucz od żadnej z nich nie będzie mógł otworzyć innej kłódki tej partji, gdy w obecnie spotykanych kłódkach nie wszystkie kłódki odpowiadają temu warunkowi.

Drugą zaletą opisanej kłódki jest to, że rygiel R zaryglowuje pałak b nie tylko z boków, jak to się spotyka w innych kłódkach, lecz i z tyłu, co wzmacnia zamknięcie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kłódka, znamienna tem, że oś obrotu klucza, czyli tak zwane serce, jest położone bliżej do osi obrotu zatrzymów, niż do trzpienia, zatrzymującego przy zamkniętej kłódce występ rygla w krańcowem położeniu.

2. Kłódka według zastrz. 1, znamienna tem, że rygiel zaryglowuje wysuwany pałak nie tylko z boków, lecz i z tyłu.

Stanisław Szepietowski.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 4.

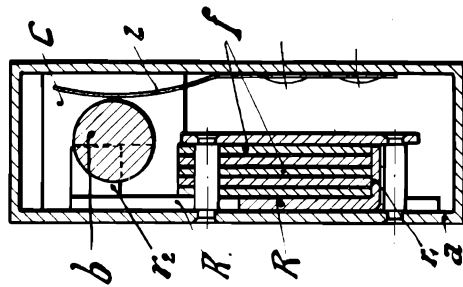

Fig. 3.

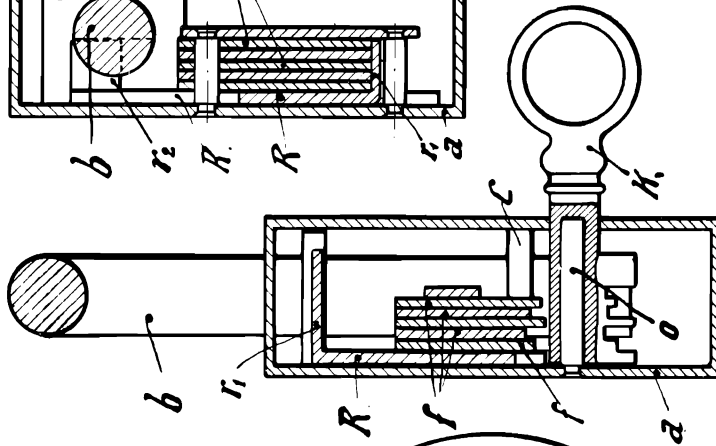

Fig. 2.

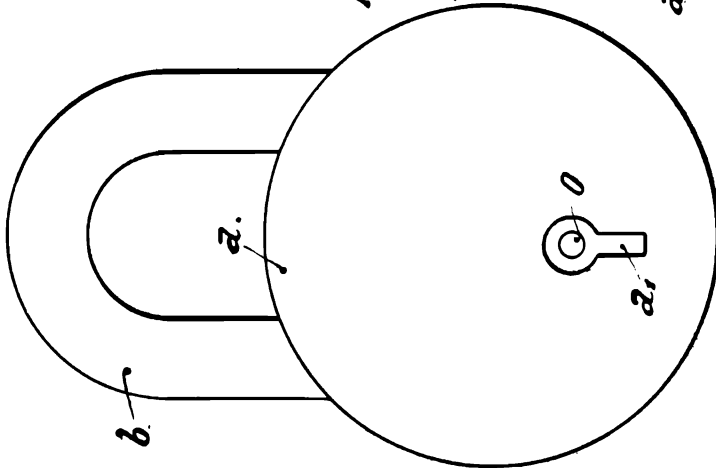

Fig. 1.

